

# טיב הקהילה

**פר' בא**  
**י' שבט תשפ"ב**  
 זמני הדלקת הנרות ומצ"ש

|         |      |
|---------|------|
| הדרה"ג  | 4:15 |
| מוצ"ש"ק | 5:32 |
| ר"ת     | 6:09 |

סוף זמן קריאת שמע וחפילה

|          |      |
|----------|------|
| סוק"ש א' | 8:25 |
| סוק"ש ב' | 9:10 |

המנוח לבי שבען חורף

גילוי מס':  
**602**

יו"ל ע"י קהילת שבתי בבית ד'

בנשיאות מורנו ורבנו הרה"צ

רבי גמליאל הכהן רבינוביץ שליט"א

## טיב הפרשה



שבתי זה נקבע בהוראת רבינו לשבת החוקות בענין ההתגרות מפני הטכנולוגיא, על כן כחרט להביא לפניכם מאמר מרבינו השו"ר מפרשת השבוע ומחומרת הטכנולוגיא גם יחד.

# הרחק מן הכיעור ומן הדומה לו

מרעת הרשעים, לא שקד על שמרו, ובדורות האחרונים המציא המצאה חדשה, האיך לחדור בין הסדקים בתוך המחנה, חאת על ידי פנעי הטכנולוגיא, הוא המה כל הכלים שה'אינטרנט' המכוער מעורה בתוכו, האינטרנט הזה הוא בחינת רשע ערמומי המצליח לכסות ארסו, ובכך הצליח לדאבוננו להחזיר את הרוח המסואב השודר ברחוב החילוני גם בין בני ישראל הכשרים, והרבה מאחוריו שבתומם בקשו להמציא צרכיהם ופרנסתם באמצעותו ויכוון קשות בגחלתו, ואין זה סוד שכמה וכמה נשמות נשרפו ונידחו מוכרם בית ישראל כתוצאה מהשימוש באותו כלי משחית.

זהו הרשע שעלינו להתרחק בימינו אנו! עלינו לדעת שהיצר מחליף גוונים מתקופה לתקופה, כיון שסופה של כל תחבולה להתברר, ואם בעבר לא היינו מודעים כל כך להארס שבפי הרשעים, עוד היה ביכולתו לנסות אותנו באמצעות הקירבה עם הרשעים בעצמנו, אולם ברבות הימים אחר שבדורות האחרונים הוכר זה ההרס ותוצאותיו, והחרדים לדבר ה' התחילו להתבצר בתוך מחניהם, מצא היצר המצאה חדשה האיך לטמא נשמות כשרות, ובאותה המצאה זומם לקעקע ביצתן של ישראל ר"ל.

גם תחבולת ה'אינטרנט' בעצמה מחלפת גווינה מתקופה לתקופה, ובעוד שאנו מיללים על החורבנות שמחולל איזה מכשיר מחודש, אנו שומעים על עוד קליפה רעה שנוצרה זה עתה, שיסודה הוא גם כן בהאינטרנט הארור. זוהי גם כן חלק מאותה תחבולה של היצר שמחליף גוונים, וכיון שנתגלה קלונו של האינטרנט, וישראל הכשרים מזהירים זה את זה להתרחק ממנו, מגסה הוא שוב ושוב את כוחו באמצעות אופנים חדשים שעדיין אין מעלים על הדעת שאותו ארס טמון גם בו.

כיון שכן מוטל עלינו משנה זהירות להתרחק מכל כלי מחודש שעדיין לא עברה את הביקורת משומרי המחנה הוא המה הארגונים השונים שנועדו לאותה מטרה. וגם מי שפרנסתו תלויה ועומדת על בסיס האינטרנט מחויב לפנות לאלו האירגונים שיסדרו לו תכנית החוסם ממנו את הגלישה במקומות שאין לו צורך בהם. ומצאנו במשכן שהיה צורך לבנותו ב'עצי שיטים עומדים' (להלן כו, טו) וברש"י שם מביא שהיה צורך שיהיו הקרשים עומדים זקופים, ורמז יש בזה גם על המשכן הפרטי שמוטל על האדם לעשות בתוך נפשו, שתלוי ועומד על תנאי עשיית מחיצות זקופות, היינו על גדרים וסייגים זקופים ותקיפים להרחיק את הכיעור והדומה לו מנפשו, והאדם המזולז בהגדרים ההכרחיות, הרי הוא כמחולל את המשכן, וגורם הוא שתסתלק השכינה מישראל. אולם כשמרבה בגדרים וסייגים הוא מוסיף קדושה בנפשו, חוזקת להמשיך השכינה במחיצתו.

השי"ת יתן בלב טועים בינה, להפסיק לקעקע את חומת הקדושה, ונזכה לראות ברבוי אור הקדושה בארץ, וימלא הארץ דיעה את ה' במהרה בימינו אמן.

**וַיֹּאמֶר ה' אֱלֹהֵי מֹשֶׁה בֹּא אֵלַי פֶּרְעָה כִּי־אֲנִי הַכְּבֹדְתִי אֹתוֹ**

**לְפָנָיו וְאֶת־לֵב עַבְדִּי לְמַעַן שְׂרָי אֶתְּחִי אֵילָה בְּקַרְבּוֹ: (י, א)**

יש לדייק בלשון 'בא' שהוא כאחד האומר לחבירו: 'בוא ונלך יחד'. ונמצאת אומר שאמר הקב"ה למשה שיתלווה עמו בעת הליכתו אל פרעה, ויהיה ניצב עמו בעת עמדו לפני פרעה.

וזאת מסיבת השמירה היתירה שזקוק לה האדם השוהה במחיצת הרשעים, כי הללו מטמאים בהבל פיהם ר"ל, ובפרט רשע כפרעה שהתורה העידה עליו (לעיל א, ח) שלא ידע את יוסף, היינו את מידתו הקדושה של יוסף, והיה שקוע מאוד בטומאת מצרים, וכפי שרואים שכבר בפעם הראשון שהופיע משה לפניו כבר השמיע באוזניו דברי כפירה, ושנה ושילש על הדברים, באמרו (לעיל ה, ב): 'מי ה' אשר אשמע בקולו' ושוב אמר: 'לא ידעת את השם' ואף שממילא כבר ידעינו שאינו חפץ לשלח את ישראל ביקש לשלש את הדברים באמרו 'וגם את ישראל לא אשלח', וזאת כדי לקרר את האמונה התמימה של משה רבינו, כי אחר שישמע אדם דברי כפירה לראשונה יאחז בו חיל ורעדה, ומובן מאליו שלא יתרחצ להשלים עם המציאות המר שיש כופרים בעולם, אולם אחר שיכנסו ג' פעמים דברי כפירה באוזניו כבר תהיה 'חוקה' לדבריו ועי"ז יעשו חלילה שביתה בלב...

ואף שהעומד נכחו לא היה כי אם משה רבינו אבי הנביאים, בכל זאת לא היה בטוח בעצמו שאם יציץ בפני אותו רשע לא יפגע, והיה זקוק שהקב"ה יתלווה אליו ויגן עליו מרעת אותו רשע.

ועל אף שזה הציווי היה אחר שכבר עברו על פרעה שבע מכות נאמנות, וכבר הודה בעצמו שהבל דיבר בשעה שכפר בעיקר, וגם משה כבר השכיל לראות את השפלתו ואת אפסיותו, מאחר שלא היה ביכולתו להתחכם על המכות, וכמה פעמים גם לא חס על כבודו ומפני ההכרח קרא למשה לבקשו שיעתיר בעדו, בכל זאת היתה סכנה למשה להיות עומד במחיצתו של הרשע.

ואם במשה עסקינין על אחת כמה וכמה שאנשים פשוטים כערכנו מסכנים את עתידם על ידי התחברותם עם רשעים, ועל כן שומר נפשו ירחיק עצמו מהם, ואף זה הבו לו להרשע, ונדמה לו שאין ביכולתו של הרשע להשפיע עליו, לא יתחכם להתקרב אליו, כי אין האדם ה'כשר' מכיר בפנימיותו של הרשע, ואין הוא יודע עד היכן עמקו ונתעקמו רעיוניו מרוב רשעו, ורק בהתקרבו אליו והלה משמיע באזנו את הבלי המהבילים את הנפש אז יוסיף דעת להבין את הנחיצות להתרחק ממנו, אולם בד בבד יוסיף מכאוב, כי יבין שכבר איחר את השעה והרשע הצליח כבר להטביע בו את ארסו ר"ל.

והנה בימינו זכינו ובמידה ניכרת נתבצרה החומה ביותר בין שומרי התורה לבין ההמונים שפרקו מעליהם עול תורה ומצוות ר"ל. אולם כשראה היצר שהירא את ה' כבר בא לידי חזקה שהינו שומר

## טיב המערכת

**וגם מקננו ילך עמנו**

תהליך הניעה של פרעה היה ארוך כידוע בתחילה לא היה מה לדבר בכלל על יציאה מסצרים ועם כל סכה שקיבל - הוא גם התחבר קמעא ולבבו הערל נכנע לדצון השי"ת, ואז שלב אחר שלב הוא נכנע יותר ויותר, קודם ד"ק הגבירה, ואח"כ גם טפסם ילך עמכם, ולפני הסכה האחרונה - סכת בכורות - הוא כבר הסכים שילכו כולם רק דבר אחד הוא ביקש ד"ק צאנכם ובקרכם יוצג, אבל משה רבינו התעקש ואמר לא! 'וגם מקננו ילך עמנו לא תשאר פרסה כי סמנו ניקח לעבוד את ד', ואנחנו עומדים משתוסמים ומנסים להבין על מה נסוב הוויכוח. למה שני הצדדים מתעקשים על דבר כל כך פנוט. על פי זרענו אפשר לפרש וללמד סכאן דרך בעבדת ד', הנה נכבד פשוט אפשר לחשוב שעבדת השי"ת מתחלפת לחזנים ומקוסמות ומצבים יש זמנים שבהם אנו עוסקים בעבדת ד', ויש מצבים חסנים שבהם אנו עוסקים בענייני גשמיים ודברים אלו אינם שייכים לעבדת ד', כגון בעת האכילה או שאר צרכי הנהגה, שזה לכאורה לא קשור לעבדת ד', כך טוען פרעה - את הצאן והבקר תעזוב, אותם אינכם צריכים בשביל עבדת ד', אבל משה רבינו אומר לא! 'גם מקננו ילך עמנו.. כי סמנו ניקח לעבוד את ד', אצלנו אין דבר שאינו קשור לעבדת ד', גם הדברים הגשמיים

שבת זו נקבעה בקהילתנו ובעוד הדבה קהילות שבת חיוק בענייני התלפונים הסלולריים, אין אנו נכנסים לסוג המכשיר או טדלו, וגם לא לרדת 'אכמתו, בטוחה כי כל יהדי שיראת ד' בלבב, שומע לקול רבותו בעניין זה, אבל גם במכשיר הכי פשוט וכשר יכול להיכנס היצר הרע, אם יהדי יושב בשעת התפילה עם המכשיר מולו כשהוא 'דלוק חסר', הרי זה זלזול בתפילה, או אבא שיושב בבית ומתעסק בטלפון במקום לתת תשומת לב לילדיו, וכן עוד הרבה דוגמאות שנוגות על כן אסדרו לקבל על עצמנו להתחזק, כל אחד לפי מצבו יתחזק להעלות את עצמו לפחות במדרגה אחת, וישם לעצמו גדר לגבי השימוש במכשיר, כי אנתנו לא פרעה, אנתנו לא צריכים לקבל מכות בשביל להבין שהגשמיים והרוחניות מחוברים אנתנו סאמינים למשה רבינו שגם הדברים הגשמיים קשורים ישירות לרוחניות והם יכולים להיות 'שמיים' לעבדת ד', או חלילה מפריעים להתקדמותנו, ומה נאים ימי השובבים הקדושים שהם ימים קדושים של תשובה באמצע ימי החול הפשוטים, ובהם נאה ויאה להתחזק ולגדור גדר, ולהעלות גם את הדברים הכי גשמיים מדרגה אחת למעלה, כי סמנו ניקח לעבוד את השי"ת!

(ע"פ ס"כ תורה וא"ר)

ניתן לשפוע את שיחותיו של פורנו ורבנו שליט"א • במספר מיוחד וישיר  
באידיש: 073-2951321 • בלשון הקודש: 073-2951320

טיב  
ההודעות

לקראת 'שבת ההתחזקות' בקהילתנו 'שכתי בבית ה' מול פנעי הטכנולוגיא ראינו לנכון להביא קטע ממה שדרש רבינו

בעצרת חיזוק והתעוררות

במעמד אלפי ישראל על פני כיכר זופניק. בעקבות האסון הנורא ביום ל"ג בעומר תשפ"א. בהעלות בסערה השמימה מ"ה נפשות יקרות מיישראל.

...חייבים אנו לעורר ולהתריע נגד הכלים הטמאים, אי כמה שזה שורף, חז"ל החמירו מאד בחובת הציות לאיסורים מדרבנן, עד שאמרו (ברכות ז) 'כל העובר על דברי החכמים יחייב מיתה', וקשה, איך יכול להיות שאיסור שהוא רק מדרבנן יהיה יותר חמור מאיסור דאורייתא?



אולם הענין הוא כן, מסדר העולם הוא שהמלך אינו הורג מיד את החוטאים כנגדו, קודם כל הוא עושה להם משפט ושומע את מה שיש להם לומר, ורק אחר כך מחליט אם צריך להרוג ואם לאו, אולם השומרים שמתסובבים את המלך אינם נוהגים כן, אם יש להם חשד כלשהו, אפילו הקל שבקלים, שאי מי רוצה לפגוע במלך, מיד מתנפלים עליו והורגים אותו, ללא דין וללא משפט, וכי יעלה על דעתו של מישהו שלהשומרים יש יותר כוח מן המלך עצמו? אותו הדבר הוא בחוקי תורתנו הקדושה, התורה שבתוכה זהו המלך, התורה שבעל פה היא השומר, כי חכמינו ז"ל עשו בדבריהם גדירים וסיגים לדברי תורה, וממילא, כאשר אחד עובר על דברי השומר מתחייב בנפשו מיד ללא דין וללא משפט.

הנה, משה רבינו קיבל תורה מסיני ומסרה ליהושע, ויהושע לזקנים, חקנים לנביאים, וכך השתלשלו דברי תורה דור אחר דור עד שהגיעו אל החכמים שבדורנו, ואלו החכמים שבדורנו, ללא שום יוצא מן הכלל, מכל העדות ומכל החוגים, הורו אסור להשתמש בכלים הטמאים הללו, וכל מי שלא מצית להם הריהו נכנס למצב של עובר דברי חכמים ח"ו.

ואפילו מי שיש לו היתר מרבנים לצורך פרנסתו להחזיק כלי מופקפק, מוטל עליו לעשות הסינון החזק ביותר, וגם אז להחזיקו בצנעה במקום מיוחד שעליו ליחד לעבודתו. אבל חלילה לו מלהוציא בפרהסיא בפני כל הרואים, כי בכך הוא מנסיס קריוות בלבנות הרואים, ואם הוא משתמש בכלים אלו בהיתר ועלולים הללו להשתמש באותם כלים באיסור. וכל שכן ואין צריך לומר שכלי כעין זה הוא בכל יראה ובכל ימצא בבתי כנסיות ובבתי מדרשות. ולאמיתו של דבר לא היו צריכים להזהיר

קבלה טובה - תועלתה ושכרה

יילכו ויעשו בני ישראל כאשר צוה ה' את משה ואהרן בן עשו: (וי' כח)

ופירשו: וילכו ויעשו בני ישראל - וכי כבר עשו, והלא מראש חודש נאמר להם, אלא מכיון שקבלו עליהם, מעלה עליהם כאלו עשו:

קבלה טובה כמעשה דמי הוקשה לו לרש"י על הלשון 'וילכו ויעשו' שמשמעו, שהיתה העשיה תיכף להחליטה, וזה אינו, שהרי ההליכה היתה אחר הציווי בראש חודש, והעשיה בפועל היתה בעשור לחודש, רק אז לקחו איש שה לבית אבות. ולכן פירש שתיבת 'ויעשו' אינו כמשמעו, אלא מכיון שבמעמד הציווי כבר קבלו עליהם לקיים הציווי מעלה עליהם הכתוב כאילו כבר עשו. בדברי רש"י אלו יש בו משום חידוש, דהנה ידוע לנו מאמרו של רב אסי (קידושין מ.) ש'אפילו חשב אדם לעשות מצוה, ונאנס, ולא עשאה, מעלה עליו הכתוב כאילו עשאה'. ובראי שטיחית רואים אנו מזה המאמר שמחשבה לקיים מצוה אינה חשובה כמעשה אלא אם כן נאנס מלקיימה. אולם ברש"י זו אנו רואים שגם בעוד שלא נאנס האדם מלקיימה, ועתיד הוא לקיימה כשיגיע שעתה, גם אז מעלה עליו הכתוב כאילו כבר קיימה. זאת אומרת שעצם הקבלה כבר נחשבת למעשה, וקיומה בפועל הוא מצוה בפני עצמה. ונמצא אם כן שהמקבל עליו מצוה, ואחר כך הוא מקיימה, הרי זה כאילו קיימה ב' פעמים.

וגם את מאמרו של רב אסי נפרש על זה הדרך, ונאמר שגם לידו נחשב עצם הקבלה כמעשה, וזאת מלבד המעשה הבאה לאחריה, ובנוסף חידש שלא נאמר שאם נאנס לבסוף ולא עשה מה שקיבל על עצמו לא ייחשב לו כי אם זכות הקבלה, אלא גם אם בפועל לא קיים המצווה, כיוון שהיה זה באונס, הרי זה כאילו באמת קיימה, והרי זה כמי שקיימה בפועל ב' פעמים.

הזכיה בדין בזכות קבלה טובה

ואכן רגילים היו הדברים בפיו של גאון ישראל רבי ישראל יעקב פירש זצ"ל, כשדרש דברי כיבושים בשבתות תשובה מידי שנה בשנה, אז השיא עצה להרבות בזכויות בימים שבין ראש השנה ליום הכיפורים, על ידי שנקבל עלינו להטיב דרכינו משך כל השנה הבאה לטובה, וכיון שעצם הקבלה נחשבת למעשה, זוכים אנו בחדא ריגועא בשנה שלימה מלאה בתורה ובמעשים טובים.

רבי הזכויות להמדרגל בקבלות טובות

דבר זה מלמדינו שהאדם הרגיל בחשבון הנפש ומתוך כך תליה כל עבודתו לבוראו מתוך קבלות טובות, וזכה ששכרו כפול גם מאיש צדיק שגם הוא עובד את בוראו כמותו, אך אין זה מתוך קבלות טובות. כלומר, הוא מהדר במצוות, וכל מצוה המזדמנת לידו הוא מקיימה בדחילו ורחימו, אולם לא היה זה ע"י מתוך קבלה תחילה, אלא כי כך צויה הבורא ב"ה. זה האדם הוא אכן צדיק גמור, אולם אינו מכפיל זכויותיו כחבריו שעשה כמותו מתוך מחשבה וקבלה תחילה.

מעלת 'קבלה טובה' בחלק 'סוד מרע'

וכשם שהדברים אמורים בתחום של 'עשה טוב' כך אמורים הדברים גם בתחום של 'סוד מרע'. שהרי אמרו חז"ל (קידושין לט:) 'ישב אדם ולא עבר עבירה נותנים לו שכר כאילו עושה מצוה', ומוקימין שם בגמרא 'הוא שבא דבר עבירה לידו וניצל ממנה', ונמצא לפי זה שהמקבל עליו להתנזר מן העבירה באם יבוא לידי נסיון, הרי זה כמי שמקבל עליו לעשות מצוה, ונחשב לו כאילו עשה מצוה בפועל.

יתר על כן מצאנו בספר 'חפץ חיים' (חובת השמירה פרק ח) שהקבלה בתחום של 'סוד מרע' מזכה את האדם בשכר תמידי, והוא לך לשונו: 'ודע עוד דמלבד שעל ידי קבלת השמירה על עצמו [מאיסור לשון הרע שהיא קבלה ב'סוד מרע'] יציל מכמה דברים אסורים, עוד יקבל שכר בפני עצמו על כל יום, על מה שהכניס את נפשו בעסק השמירה, ככתוב וצור לשונך מרע, אפילו אם לא נזדמנו לו נסיונות, ודוגמת מי שממנה שומר על אוצרותיו, יקבל השומר שכר כל זמן שמירתו, אפילו לא נזדמנו לו גנבים באותה העת', עכ"ל.

'סוד מרע' מקדשת כ'עשה טוב'

וראה גם בספר 'נועם אלימלך' (בפרשת ויחי) שכתב, שעיקר קבלת השכר הוא יתר על העבודה ב'סוד מרע', והוא לך לשונו: 'אך עיקר קבלת שכרנו הוא מצד שהבורא יתברך שמו נתן בנו יצר הרע המסית אותנו בכל עת ורגע ומתגבר עלינו להתאוות תאוה ולהרהר חלילה בעבירה וכל יצר מחשבותיו רק רע כל היום. והאדם עומד כנגדו ובתחבולות יעשה מלחמה נגדו להזהר ולהשמר מכל דבר רע מחניפות ושקרים וליצנות ולשון הרע ותאוות והרהורים והדומה להם לזה צריך מלחמה ועבודה רבה לשבר כח התאוות היצר הרע וזהו עינוי וסיגוף גדול על ידי זה הקדוש ברוך הוא מקדשו ומטהרו הכאלו עשה מצוה, כי על ידי המצוות אנו מתקדשים ומתטהרים כאמור אשר קדשנו במצותיו: וזהו דאמרינן בגמרא (מכות כג:) היושב בטל ואינו עובר עבירה מעלה עליו הכתוב כאלו עשה מצוה, והינו כנ"ל על ידי שהוא משבר כח התאוה של היצר הרע שלא לחטא חלילה על ידי זה הוא מתקדש כאלו עשה מצוה וזהו שהתפלל משה רבינו עליו השלום (תהלים צ, טו) שמחניו כימות עניתנו, פירוש שתשמחנו בקדושתך כימות עניתנו על ידי היצר הרע שאנחנו מוכרחים לשבר כח תאוותו. שנות ראינו רעה, פירוש כל השנים אשר ראינו והסתכלנו ברעה להזהר ולהשמר ממנו: על ידי זה יראה אל עבדיך פעלך, רצה לומר יחשב לפניך כאלו עשיתו כל מצותיך ופעלך כנ"ל שעל ידי עינוים וסיגופים מהיצר הרע לשבר כחו יחשב כאלו עשית כל המצוות' עכ"ל.

והנה שבת זו נקבע ע"י רבינו שליט"א ליום חיזוק והתבצרות מול פגעי הטכנולוגיא, על כן יישמשו גם דברינו אלו לחיזוק שקיבל כל אחד עליו להתנזר מכלי הטכנולוגיא בכל מה דאפשר, ובפרט בשבועות אלו של ימי השובב"ם, שנועדו לתיקון הקדושה, כי אין מי שיחלוק על הידוע שכלי הטכנולוגיא הם כהיום כלי זיינו של היצר. ואין אנו צריכים להוכיח על המכשירים הפסולים המכלים מגפש ועד בשו"ר, אלא גם המכשירים הכשרים שאינם גורמים להתדרדרות הנפש, גם הם מביאים את האדם לידי מכשולים ולביטול תורה ותפילה, ועל כן מן הראוי שכל אחד יראה להתנזר ככל שידו מגעת מפגעי הטכנולוגיא אלו, ואם נדמה לו שזוהי קבלה קשה שבבילו ולא תהיה ביכולתו להחזיק מעמד בכך יקבל עליו הקבלה רק לזמן מה, וכשיראה שעומד בה יתן לו הדבר חיזוק להמשיך הלאה בקבלתו, ויקבל עליו להמשיך בה לעוד זמן מה, עד אשר יזכח שביכולתו לעמוד בכך.

וכל עוד שנשמור על קבלות אלו, נזכה לשכר עצום בכל רגע, כי כאמור ייחשב הדבר כאילו עמדנו בכל עת ורגע בניסיונות קשות אלו. ולא יהיה קץ לשכרנו בזה ובבא.

**סיפורי השגחה פרטית**  
שנשלחו לערכת ע"י הקוראים

**פרוש עם הציבור**

ויכוח עז התפתח ביני לחברי הטוב בכניסה לשיטבילאך. התווכחנו אודות הכנסת פלאפונים לבית הכנסת כאשר חברי מורה לאיסור ואני לא מבין מה הבעיה אם הפלאפון על שקט? למי זה מפריע? כל אחד התבצר בעמדתו ולא חל מה שינוי מהשיחה אך התחייבתי לבור את העניין. באותו לילה הגעתי לשיעור תורה הרוב בהשגחה פרטית דיבר בדיוק על הנושא הזה של הכנסת פלאפונים לבית הכנסת על הזילות שבדבר ועל היסח הדעת שזה גורם למתפלל, עצם העובדה שהמכשיר הנייד בכיס של המתפלל, שלא לדבר על אלו ששמים את המכשיר בפניהם על השולחן כשעון והגרוע מכל זה כמובן אלו שמתפללים מתוך המכשיר שדעתם מוסחת בעל כורחם ודי בצלצול קל לגרום למחשבה לטייל במחוחות אחרים וטרדות החיים.

להיות עם הגוף בבית הכנסת אך המוח משוטט בעולמות אחרים...

למחרת הייתי בשיעור אחר לגמרי וגם בשיעור הזה דובר כיצד היו הפרושים הולכים מחוץ לעיר להתבודד כדי שלא יוסח דעתם על ידי כל טרדות העיר והוסיף הרב להסביר שהיום לא צריך כל כך להתאמץ להיות פרוש. הפתרון הוא פשוט ללכת בלי מכשיר הפלאפון לכולל או לבית המדרש או כל מקום שצריך להתייחד עם קונו ובוזה מתנתק מהעולם הזה ומפגעי הטכנולוגיה.

מכיוון שהעלון הוקדש לפגעי הטכנולוגיה אוסיף סיפור שהגיע למערכת לפני כמה שבועות: סיפור אותו צדיק שקורר לבורחים מתמודדים שאחד מהבחורים התקשר אליו ואמר שנתמסר 36 פעמים להתקשר ללא הצלחה מאחר והתקשר בעניין שלא טובל דחיו. הוא אמר לה' שאם הרב יענה עכשיו אזי ידע שהקבה' לא מרוצה מהמכשיר שקנה ויקבל על עצמו להתפטר ממנו ועתה אמר שעליו להתפטר מהמכשיר...

בעל המעשה: ג.ב.

הפעונים לזכות את הרבים בסיפור של השגחה פרטית  
פוזמן לשלוח אר' שפחה ספואלס  
בפקס: 15326517922  
או ל: o.y.wines@gmail.com

והוסיפו בני ירושלים, בתורה שלמדו באף מתוך הצער והדחק, היא שעמה להם להינצל מן הצורך הרשע. ובו הזכות יצאו מאפילה לאורה ומשעבוד לגאולה.

ובהודמנות אחרת אמר לי רבי בנימין צוק"ל בשם צדיקים, טעם שנבלמה רדיפת הצורך הנאצי בפתח ארץ הקודש, על פי דברי הזוהר הקדוש (ח"א טו) שזכה נח להינצל מן המבול, בזכות שהיה מוחה ברשעי הדור. וקיים בנפשו הפסוק (חזקאל ג, טו): **וְאָתָּה פִּי הַזְּהַרְתָּ רָשָׁע כֹּה אֶת נַפְשְׁךָ הַצְּלֵף. מֵאָן כֹּל מֵאָן דֹּאזֶהר לְחַיִּיבֵא אֵף עַל גַּב דְּלֵא קַבֵּיל מִנְיָה, הוּא שׂוֹיב לִיָּה לְגַרְמִיָּה וְכִי עֵכָל הַזוּהַר ק."**

ועל פי זה אמר הסיבה שהיטלר ימ"ש לא הצליח לנגוע בארץ הקודש, בזכות כוח המחאה של בני ירושלים עיר הקודש, שהיו מקנאים קנאת ה' ומוחים בדברים שנעשו כנגד דת של תורה, ובוזה נתקיים בהם "וּאֵתָּה אֶת נַפְשְׁךָ הַצְּלֵף!" כדברי התנא האלקי רבי שמעון בא יוחאי ז"ע.

• § • § •

מורי ורבי הגה"צ רבי בנימין רבינוביץ צוק"ל היה עני ואביון, בצרת הפרנסה | הפך בעפוד הבא <

פעמים, כן יש לשנן את אלו הסיפורים היטב!  
• § • § •

סיפר לי מו"ר כ"ק אדמו"ר ממשכנות הרועים הגה"צ רבי בנימין רבינוביץ צוק"ל דיין ומו"ץ דפעה"ק ת"ו, שבעת מלחמת העולם השנייה כאשר התקרבו והתקדמו הנאצים הארורים ימ"ש במלחמתם עד שערי ארץ הקודש, וכבר הגיע המצביא הרשע הימלער ימ"ש עם אלפים מחייליו עד אל-עלמין שבמצרים, בדרכי כיבושו מאלכסנדריה עד ארץ ישראל. וכבר איים אותו צורך שבשעה קלה של ארוחת צהריים אחת כובש הוא את כל ארץ ישראל, לקיים בהם ח"ו גזירתי המן הרשע בשעתו להשמיד להרוג ולאבד רח"ל. - התכנסו באותה עת בירושלים קרתא דשופריא אחינו כל בית ישראל הנתונים בצרה ובשביה ליום תפילה גדול והתעוררות נוראה בהיכל ישיבת מאה שערים.

באותה עצרת תפילה נשא דברות קדשו הרה"ק בעל שומר אמונים צוק"ל, לעורר רחמי לב ישראל לתשובה מלתתא כדי שיתעוררו בעדם רחמים שמים לעילא, להוציאם ולחצם מאותה גזירה קשה. והיה עומד ונואם שעה ארוכה, כמו שנאמר במדרכי הצדיק בשעתו (אסתר ד, א): **"וַיַּצֵּא בַתּוּךְ הַעֵיז וַיַּעַק זַעֲקָה גְדֹלָה וּמְרָה!"**

וסיפר רבי בנימין, שהיה עומד שם בין הקהל הקדוש שהצטופפו בעצרת הרב הצדיק רבי בן ציון בן הצדיק המקובל רבי צבי מיכל שפירא צוק"ל [הנקרא ר' בן ציון ב"ר יהוש מיכל], שכבר היה איש זקן וחלוש מאד והתגבר כארי ללכת בכל כוחותיו לעצרת התפילה, ורבי בנימין צ"ל שהיה אז אברך צעיר עמד לצידו לשמשו ולהשיג עליו שלא ידחפוהו, כי היה הדחוק עצום מחמת הקהל הגדול שגדשו את היכל בית המדרש ומבואותיו.

והנה באמצע שהיה הרה"ק רבי ר' אהרלה"ה מאריך בדברי כיבושיו, עמד שם בין הקהל איש אחד שלא היה כל כך שפוי בדעתו, והחל להפריע ולצעוק כלפי הרבי, עד מתי טטריחו את הקהל? תסיימו כבר הדרשה! ונעשה שם מעט מהומה בין הקהל, בעקבות צעקותיו והפרעותיו, בניסיונותיו של הבעל דבר להשטין ולקטרג ח"ו באותה עת קשה שנתנו ישראל בידו למשיסה רח"ל, כדי שלא תפעול חלילה העצרת תפילה את פעולתה.

וסיפר רבי בנימין, שבתוך אותה מהומה קם הזקן הגה"צ רבי בן ציון ממקום מושבו וסובב את פניו אל עבר הקהל, והניח את שני ידיו משני צידי פיו כאדם הצועק בקול רם, וזעק מנהמת ליבו בכל כוחותיו: **"או איז די כבוד התורה!?! [היכן הוא כבוד התורה]. אבל מפאת חולשתו הגדולה לא נשמעו דבריו כלל, שעם כל מאמציו עדיין היה בלחש. אבל עם כל זאת לא שקט ולא הניח והוא את שלו עשה, למחות על כבודה של תורה הקדושה שניתן לזלזול ח"ו."**

• § • § •

ואילו בפעם אחרת כששוחחתי עימו בענין השואה, ונדברנו על כך שברוך השם חלפה הגזירה ודילגו אותם עננים שחורים על יושבי ארץ ישראל, כשנעצרו הקרבות בפתאום ממש על פתח ארץ ישראל, והיתה בהם בגרמנים ה' להניסם ולהבריחם בניסים גדולים, ורבים דברו מן המופת הגדול שהיה ניכר ובוטל לעין כל, שזכו יושבי הארץ להינצל מתוך מיליונים שנעקדו על קידוש ה'.

וכידוע מכמה וכמה צדיקים שנדברו בענין הזכות שעמדה ליושבי ארץ הקודש, שנתקבלו תפילותיהם ותחנוניהם הרבים. - ועל כך אמר לי רבי בנימין: וכי מה שחבתם, שארץ ישראל היא כשאר כל הארצות? וירושלים עיר הקודש היא סתם 'עיר' נוספת בין שאר ערי העולם? [נאך אישטעטאלע...]. הלא באותם זמנים, בטרם באו פריצים ויחללוהו, היתה ירושלים ספוגה בקדושה וטהרה, מלאה חכמים וסופרים שסמרו את נפשם על התורה ועל העבודה מתוך הדחק, והשליכו אחרי גוים את כל הבלי העולם, ופרושים בקדושה עלינוה.

והלא כבר אמר שלמה המלך ע"ה, החכם מכל אדם (קהלת ב, ט): **"וַיְהִי־לִי וְהוֹסֵפֵי מִכָּל שְׂפִיָּה לִפְנֵי בְּיֹדֶשֶׁתִּים, אֵף חֲקֵמֵי עֲמֻדָּה לִי." ופירשו חכמינו ז"ל (קה"ר טו): "אמר רב תמא בר פפא, כל תורה שלמדתי כאן באף נתקיימה ליי ע"כ. - ללמדך שריבוי התורה שגדלו**

**וכר צדיק לברכה**

**כ"ק אדמו"ר ממשכנות הרועים הגה"צ רבי בנימין רבינוביץ צוק"ל דומ"ץ העדה החרדית ירושלים ת"ו**

לרגל מלאות עשרים שנה להסתלקותו לשמי רום של כ"ק אדמו"ר ממשכנות הרועים הגה"צ רבי בנימין רבינוביץ צוק"ל דיין ומורה צדק דפעה"ק ת"ו, (ראש חודש שבט תשס"ב לפ"ק), שהיה רבינו הגה"צ 'בלחט"א מסתופף רבות בצילו, הנוג בזה בצורך קטן של 'טיב המעשיות' אודות בעל ההילולא, מעט מזעיר כפי שיכיל הגיליון מתוך טיב אוצרות הספרים והשיחות. והי רצון שתעמוד לנו זכותו וזכות תורתו וקדושתו שהשפיע מתוכי ירושלים לכל ישראל, להיושע בדבר ישועה ורחמים, אמן.  
• § • § •

קיבלתי מפי מו"ר הגה"צ רבי בנימין רבינוביץ צוק"ל, שבילדותו כשהתגורר בעיר העתיקה השתדל לינוק הרבה מאנשי ירושלים של מעלה והזקנים בדור שלפניו. ולדוגמא סיפר שהיה דרכו להתפלל תפילת שחרית בקלויז הישן והמפואר של חסידי רחיון - סדיגורא הראשונים, הנקרא 'י' ניסן בעק"ס שוהל' [בית הכנסת של רבי ניסן בק], על שם הנדיב הנכבד הר"ר ניסן בק ז"ל שבנה והקים אותו היכל במצוות רבו הק' אדמו"ר הזקן רבי אברהם יעקב מסאדיגורא צוק"ל, בן קדוש ישראל מרוח"ץ צוק"ל, ופיארו ושכללו ברוב פאר והדר.

[בעת מיסת הישמעאלים ימש' לעיר העתיקה בשנת תש"ה, ניתצו והרסו ברוב חמה וכעס את פארם של ישראל שהיה לצנינים בעיניהם].

בבגן הקלויז הישן היו מלבד בית המדרש הגדול עוד חדרים ושטיבלאך ששימשו את באי בית ה', ובאחד החדרים היו החסידים מתיישבים לאחר תפילת שחרית לשתית לחיים כמנהגם, להחיות את נפשם במיני מזונות ומשקה אחרי כמה שעות של גיעה ועמל בתורה ובתפילה. ובאותו מושב היו מתכנסים כמה מזקני החסידים שעוד זכו לראות פני קדשו של האדמו"ר הזקן מסדיגורא, ומספרים סיפורי קודש מאותם צדיקים שזכו לישב במחיצתו.

וסיפר לי רבי בנימין צוק"ל, שראה באותו מושב כמה פעמים בעת שסיפור המעשיות שהיו חסיים מחזיקים בידיהם מטפחות, ומנגנים בהצנע את הדמעות הנושרות מעיניהם מרוב התרגשות והתפעלות מעשי הצדיקים...

ובעת שהיה רבי בנימין הצדיק מספר זאת היו עיני קדשו נושרות דמעות ורתחות מחמת רוב התרגשות, כשנוכר ברשפי אש אותה התעוררות קודש, כשנפתחו הלבבות לתשובה ומעשים טובים במושב חסידי עליון.

ללמדנו טיב לקח מוסר, בדרכי סיפורי צדיקים שאנו שומעים או קוראים, להפיק לעצמנו מסקנה אישית מה יכולים אנו לקחת מסיפור זה כל אחד לפי נפשו, כאשר נדברנו רבות פעמים, שלא להשאיר את המעשה כסיפור נאה ונעים בלבד, אלא להניח לו לפעול את פעולתו הטובה שיעשה רושם בליבו.

וסיפר לי כבוד אבי הגה"צ רבי לוי הכהן צ"ל בעל 'מעדני השולחן', שבטרם שפתח אביו הגה"צ המקובל רבי גמליאל הכהן צוק"ל ראש ישיבת קישענוב פותח בשיעורים העמוקים שהגיד בישיבתו הקדושה תמידין כסדרן, היה דרכו להקדים בסיפורי הצדיקים הפותחים את הלב לתורה. כמ"ש בפרק כמה מדליקין (שבט ג): **"רבה מקמי דפתח להו לרובן, אמר 'מילתא דבדיחותא' ובדחי רבן, לטוף יתיב באמתא ופתח בשמעטא," שפירשו בספרים עניינו, כדי לפתוח הלב ולהניו לתורה. וכדפירש רש"י על אתר: "לדבר הלכה - צריך לפתוח במילי דבדיחותא ברישא" ע"כ.**

והיה רבי גמליאל הצדיק חוזר ומשנן את אותו סיפור כמה פעמים, ובכל פעם בהתחדשות מחודשת, ומוצא תמיד פנים חדשות בלימוד מוסר השכל היוצא מ'טיב המעשיות'.

אך היו בחורים שבקוצר ידעתם העירו לו לפעמים שאת הסיפור הזה הוא כבר סיפר... וכבר מכירים אותו, ועתה רוצים הם סיפור חדש... [אחר שלא זכו להשיג את הנקודה המחודשת שהוציא בכל פעם שסיפר].

אבל הוא תמה לעומתם: האם בלימוד הגמרא גם תאמרו כן שכבר למדנו זאת, ולמה לנו לחזור שוב ושוב על אותה גמרא?! - כשם שמבינים אתם שעלינו לחזור ולשנן את השיעור בגמרא הרבה

לעילוי נשמת



הא גמרא רב, בקי בגולה ובנסתר  
הנהיג רבי יצחק בן הרי"ג פנחס זצוקל  
גלביע ח' שבט תשמ"ט • ת.נ.צ.ב.ה.

הוצנע על ידי בנו הדגל יריד נאמן למועד ורבו  
הרה"צ רבי פנחס הופמן שליט"א

לעילוי נשמת



הנהיג רבי שבתי הכהן  
בן הרה"ק רב גמליאל זצוקל  
שעל שמו נתייחד קהלנו 'שבתי בבית ה'  
גלביע ח' שבט תשל"ז  
ת.נ.צ.ב.ה.

והכלכלה של בני ירושלים של מעלה, לכבוד שמחת הבר מצוה של בנו שלפו אחר כבוד מן הקופסא את הכובע הישן והמאובק ושיפצוהו [איבער-מאכען] לכבוד חתן הבר מצוה... באותם ימי מחסור קשים היו רבים מאנשי ירושלים שילדיהם לא נשאו בתורה וביראת שמים לדאבון לב, והיה לפלא אצלי איך עלתה בידי באותו עוני ומחסור קשה, שיצאו בניו הדגולים יבלחט"א גדולים בתורה ויראה ובכל מדה נכונה.

אך כשהתבוננתי היטב בעומקו של דבר נודע לי סוד הדבר. כי היה הוא מכבד את זוגתו הרבנית הצדקנית מאוד, וכן כיבדה היא אותו מאוד, והיו ממליכים זה את זה וזו את זה על עצמם בנחת רוח ובאהבה. וכאשר ראו הפלאה להוריהם, וכך הצליחו לחנכם ולהעמידם בדרך הטוב וישר בדוגמא אישית למופת! הלא גידול הבנים אינה מלאכה קלה כלל ועיקר, שאחת מן הקללות שהתקלה חוה בחטאה היה (רש"י בראשית ג, טו): "הרבה ארבה עצבונך - זה צער גידול בנים". כאשר התינוק קטן מחזיקים אותו על הידיים, אך כשגדל צריך כבר להחזיק אותו על הראש... - והצלחת גידול הבנים תלוי מאוד בהשקנת השלום בבית, ולהביא השקנת השלום הקדושה בביתו, שבוה יעלו הילדים ויצליחו לשם ולתפארת.

[טיב הנישואים שעי הבית פ"ב שלום בית את ט-י]

• § • § •

הגאון הצדיק רבי נחמן כהנא מספינקא זצוק"ל כשהגיע לעונת השידוכים הציע בפני כ"ק מן הבעלזער רב ז"ע את שאלתו בענין השידוך, ואמר שהציעו לפניו שני שידוכים, האחד עם ייחוס רם ונישא, אבל מנהג הנשים שם לחבוש פאה נכרית על ראשם. ואילו בהצעה השניה נהגו הנשים לחבוש מטפחת, אבל אינה מיוחסת כל כך כמו הראשונה. ההצעה השנית היתה בתו של מו"ר כ"ק הגה"צ רבי בנימין רבינוביץ זצוק"ל, שלא היתה משפחה רוממה כל כך מגזע

נפלא ואמר שהיא זכות גדולה שעמדה לאותו צדיק ללכת מן העולם בסדר מסודר כזה. ואף הפליא את ענין יציאתו לבית הכסא טרם הפטירה, כאשר ידוע סדר הטהרה שבירושלים קרתא דשופריא, שחובטים הרבה על בטן המת, כדי להוציא כל הזוהמה כדי לזכור ולנקותו, והנה זכה הוא שכבר הגיע מיד נקי ומזוכך מוכן כקרוב למזבח כפרה. וכעין שנומא בגמרא פ"ב דברכות (טו): "אמר רבי חייה בר אבא אמר רבי יוחנן, כל הנפנה ונוטל ידיו ומניח תפילין, וקורא קריאת שמע ומתפלל, מעלה עליו הכתוב כאילו בנה מזבח והקריב עליו קרבן, וכתבי

(תהלים מ, י) 'ארוחך בנקיון כפי ואסובה את מזבחך ה' וכו' ע"ש.

והנה אחר אותה שיחת קודש עילאית שדיבר הגר"ח בחודש אדר של אותה שנה, ברוב התרגשות והתעוררות כדרכו בקודש לעורר את העם בחרדת אלקים, נעשה עמו בעצמו בדיוק כאותו סדר שהפליא, כאשר יצא מביתו ביום שבת קודש לתפילת מנחה כדרכו, ואף קיבל עלייה לתורה, ולאחר שחזר לביתו ניקה עצמו היטב בבית הכסא, ומחמת טרחתו שנחלש מעט נכנס לפוש קמעא, ונשכב על מיטתו ויאסוף רגליו ומת במיתת נשיקה, בהאי רצון עליון בשעתא דרעוא דרעוויין נסתלק ונפטר לבית עולמו.

וכענין שאמרו בזהר הקדוש בתקוני שבת של סעודה שלישית (ח"ב דף פח): "תא חזי, בכל שיתא יומי דשבתא כד מטא שעתא דצלותא דמנחה, דינא תקיפא שלטא וכל דינין מתעריין. אבל ביומא דשבתא כד מטא עידן דצלותא דמנחה רעוא דרעוויין אשתכח, ועתיקא קדישא גליא רצון דיליה, וכל דינין מתכפייין, ומשכתח רעותא וחידו בכלא. ובהאי רצון אסתלק משה נביאה מהימנא קדישא מעלמא וכו'" עכ"ה ע"ש עוד.

### זכותו תגן עלינו ועל כל ישראל - אמן

### שבת לטהרנו!



כצאננו כה בטוהרת הקודש אל טיב "שבת לטהרנו", אשר נקבעה בקהילתנו הקדושה להאי שבתא קדישא שבת פרשת בא. - אנדדים ומאחדים להתחזק היטב כאיש אחד בלב אחד, יחד עם כל קהילות הקודש בית ישראל יראי ה', הנחתמים בשבתות שוכב"ם ת"ת דגן בחכרות מלחמת קודש לטהרנו מנגעי פגעי הכלים הנראים 'אבי אבות הטומאה' שברדנו. - נבקשה נא ונתרעה בלב הזמה לפני אבינו מלכנו לשמירת גברי הקדושה והטהרה, ולבער הטומאה הנראיה של הכלים [מאשיגאלאך] הללו מקרבנו, ולהינצל ממלחמה זו שהיא מלחמת מצוה בזמנינו. ועל שכינא כזה ועק הכתוב (במדבר י, ט): 'וְיָכִי תָבֹאוּ מִלְחָמָה בְּאַרְצְכֶם עַל הַצֵּר הַצָּר אֲחֵכֶם, וְהִרְעַתֶם בְּחֻצְוֹתַי, וְנִזְכַּרְתֶּם לִפְנֵי ה' אֱלֹהֵיכֶם, וְנִשְׁעַתֶּם מֵאִיְבֵיכֶם' - אמן ואמן.

## על הברכה יעמדו

ניתן להנציח את העלון לשפחות, לברכה והצלחה או ליארצייט | התורמים להפצת העלון | לקבלת העלון בכייל (דוא"ל) טא לשלוח לכייל הפצו"ב

|                      |                                    |                               |   |  |  |  |                        |   |       |
|----------------------|------------------------------------|-------------------------------|---|--|--|--|------------------------|---|-------|
| לע"י יעקב צינן ישראל | לע"י מרת הינדל בת משה ירשיו ובלומה | יוסף בן טילה רחא לרפואה שלימה | האחים היקרים העומדים תמיד לימין רבינו הרב יהודה בן שרה שיינדל והרב שאול יחזקאל בן שרה שיינדל וכל משפחתם - להצלחה בכל העניינים | שרה שיינדל בת טילה רחא להצלחה בכל העניינים | לע"י מרת חיה סאסא בת לאה גלביע י"סיון ת.נ.צ.ב.ה. | לע"י החבור שמואל מאיר ז"ל בן יבלחטיא רבי ישראל יצחק גלביע יח נסלו ת.נ.צ.ב.ה. | גרפצ'יק סל: 02-5002321 | קשת הרשת מיתוב יריצ' וקידום מיתוב 02-6257948 info@keshet-haheshet.co.il | גל.יפ |
|----------------------|------------------------------------|-------------------------------|---|--|--|--|------------------------|---|-------|

יר"ל ע"י קהילת שבתי בבית ד' | רח' ישעיהו 7 ירושלים טל: 05276-10455 078-3331109 | shivti11@gmail.com

יהודי יקר! אל תחזיק טובה לעצמך, הנך עוזמן להדפיס ולהפיץ את העלון באזור פגוויך ולהיות שותף לזיכוי הרבים. הפענויניים יקבלו את העלון בכייל (אפשר גם ישירות לרפוס) בקובץ בהדפסה. Anyone Interested in receiving Tiv Hakehila weekly in Hebrew or English should Email - Sheldon@hpins.net Or | zelig@gmail.com or text 718-249-7173